

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a „Bősze-Magyar” Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Magyar Balázs ügyvéd) által képviselt **felperes neve felperesnek** a Kiss és Sebestyén Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kiss Endre ügyvéd) által képviselt **"A" Kft.** (I.rendű alperes címe) I.r., **"B"** (II.rendű alperes címe) II.r. **alperesek** ellen személyiségi jog megsértése és más iránt indított perében a Veszprém Megyei Bíróság P.21.632/2006/14. számú ítélete ellen az alperesek által 15., a felperes által 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ÍTÉLETET:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét részben megváltoztatja.

Mellőzi az alpereseknek a további jogsértéstől való eltiltásra, valamint az alpereseknek egyetemlegesen a felperes javára fizetendő 100.000.- /Egyszázezer/ Ft + áfa költség megfizetéséről szóló elsőfokú ítéleti rendelkezéseket.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I-II.r. alpereseknek egyetemlegesen járóan 100.000.- /Egyszázezer/ Ft elsőfokú perköltséget.

Az I-II.r. alperesek által az állam javára fizetendő kereseti illeték összegét 6.000.- /Hatezer/ Ft-ra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 54.000.- /Ötvennégyezer/ Ft feljegyzett kereseti illetéket.

Az ítéltábla ezt meghaladóan a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes megfizetni az I-II.r. alpereseknek 15 napon belül egyetemlegesen járóan 50.000.- /Ötvenezer/ Ft másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes megfizetni az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 54.000.- /Ötvennégyezer/ Ft, az I-II.r. alperesek az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására egyetemlegesen 24.000.- /Huszonnégyezer/ Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

INDOKOLÁS:

A megyei bíróság az ítéletében megállapította, az I-II.r. alperesek a **napilap** ... napján „jogilag megtámadhatatlan” című cikke utolsó bekezdésében megfogalmazott azon állításával, „Ma felperes néven működik, remélve, hogy a kárvallottak nem találnak rájuk, nem éri utol őket a rossz hírük.” „Mindenesetre a **"C"** Ingatlanforgalmazó létrehozói más néven, az ország más nagyvárosaiban aratnak. Büntetlenül. Meddig?” megsértették a felperes jó hírnevét.

A további jogsértéstől az alpereseket eltiltva kötelezte az I-II.r. alperest a felperes javára egyetemlegesen 100.000.- Ft kártérítés megfizetésre.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasítva kötelezte az alpereseket egyetemlegesen a felperesnek 100.000.- Ft + áfa perköltség, az állam javára 30.000.- Ft eljárási illeték megfizetésére.

Ítéletének indokolásában rögzítette miszerint a sajtóközleményt a maga egészében vizsgálva az volt számára megállapítható, hogy a cikk a bevezető részében - „felütés”-ként - a kifejtési kívántakat bemutatva általános megfogalmazásokat tartalmaz, majd az I.r. alperes kiadásában megjelenő napilapban a II.r. alperes a felperes és **"D"**, illetőleg **"E"** között 2002. júniusában létrejött szerződésekkel kapcsolatosan az iroda akkori működésével kapcsolatban tapasztaltakról tájékoztatott információk alapján, illetőleg közölte **"F"** és **"G"** az ingatlanközvetítői tevékenységgel általánosságban foglalkozó nyilatkozatát, majd ennek eredményeként összegezte értékítéletét.

A tanúvallomások alapján bizonyítottnak látta, hogy a felperes olyan üzletkötőket is alkalmazott, akik a megfelelő végzettséggel nem rendelkeztek, továbbá, hogy **"H"** munkaviszonya kifogásolható eljárása miatt szűnt meg.

A fentiek alapján a cikknek a felperes által kifogásolt 1-es és 2-es szövegrészletével kapcsolatban azt állapította meg, hogy a felperes sérelmére személyhez fűződő jogsértés nem történt.

A cikk utolsó bekezdésében írtak azonban már a véleménynyilvánítást meghaladva alkalmasak a felperes jó hírvének megsértésére. Ezzel kapcsolatosan az alpereseket terhelte volna a bizonyítás arra nézve, hogy „rossz a hírük”, „más névvel, az ország más nagyvárosaiban aratnak”, „büntetlenül”. Ezeket a megfogalmazásokat az alperesek úgy írták meg, tették

közzé, hogy annak valóságtartalmát nem vizsgálták, illetőleg a perben nem bizonyították.

Álláspontja szerint a felperes által érvényesíteni kívánt 500.000.- Ft-os nem vagyoni kárigény az alperesek által elkövetett jogsértéssel mértékében nem áll arányban. Nem áll arányban abból következően sem, hogy a felperes ügyvezetőjének nyilatkozata szerint a cégnek a már korábbi 8 helyett 12 helyen működik irodájuk az országban, azaz a 2004-ben közzétett sajtóközlemény a cég működését jelentősen nem befolyásolta.

Az ítélet elleni fellebbezésében a felperes elsődlegesen az ítélet akkénti megváltoztatását kérte, hogy az ítélet tábla állapítsa meg, miszerint az alperes nem csupán a per tárgyát képező újságcikk utolsó bekezdésében írtakkal, hanem a „jogilag megtámadhatatlan” című cikk egészével megsértette a felperes jó hírnevét, tiltsa el az alpereseket a további jogsértéstől, valamint kötelezze az I-II.r. alpereseket egyetemlegesen a felperes javára 500.000.- Ft kártérítésnek, továbbá 500.000.- Ft közérdekű célra fordítandó bírság megfizetésére.

Másodlagos fellebbezési kérelme az ítélet hatályon kívül helyezésére irányult.

Megismételve az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait előadta, hogy az elsőfokú ítéletből nem tűnik ki, hogy a felperes mely tényállításokat sérelmez, keresetükben és előkészítő irataikban is azt sérelmezték, hogy

- a cikk bevezető részében leírt tényközlés a „csupán mobiltelefonnal és címlistával rendelkező ingatlanhiénákról, akik előre aláírt, s gyakran nem létező iroda bélyegzőjével lepecsételt szerződést lobogtatnak”,
- a „csúnyán átverték”, „rosszat sejtet” alcímek, amelyek egyértelműen a felperesre vonatkoztak,
- a cikkben - ugyan más személyek nyilatkozataként, de I. és II.r. alperesek felelősségi körébe tartozóan közölt - „H” csak ígéretet, félrevezette őt, valós munkát nem végzett”, valamint a „kíváncsi vagyok, tényleges forgalmazást végeznek-e? Szerintem az újsághirdetések nyomán lecsapnak a lakást kínáló hirdetőkre, majd félrevezető ígérekkel gyorsan aláíratják a szerződését. Aztán jelentkeznek a jutalékért”,
- a cikkben közölt másik két alcím a „trükkök sorozata”, „küzdelem az ügyfélért”, valamint a - bár jogszerűnek tűnő és először jogszerűnek

minősített, de utána a felperes tevékenységét „jogi trükkök” alkalmazásának minősítve,

- a felperesi iroda - ...milyen jogi garanciákat vállal arra az esetre, ha a nevükben szerződést kötő alkalmazott, vagy bedolgozó ügynök megtevesztő, etikátlan magatartást tanúsít ügyfelekkel szemben." Valamint „ezekre a kérdésekre több mint egy hónap elteltével sem kaptunk választ”

kijelentéseket tette az I-II.r. alperes.

Ezen sértő valótlan tényállítások, illetve tényre közvetlenül utaló kifejezések, valamint valós tények hamis színben való feltüntetése után következik az a szintén kifogásolható, a cikk végső összegezése, amelyet a megyei bíróság is személyiségi jogot sértőnek ítélt.

Álláspontja szerint, amennyiben helytálló az ítéleti kijelentés, hogy a sérelmezett cikk utolsó bekezdésének négy mondata valóban sérti a felperes jó hírnevét, akkor a cikk konklúzióját megelőző kijelentések is megvalósítják a jó hírnév sérelmét.

Álláspontja szerint a cikkből egy következetes, „prekonceptió” tűnik ki, mely prekonceptióra fűzi fel a cikk írója a felperest sértő tényállításokat, kifejezéseket.

Álláspontja szerint a felperest pontosan beazonosítható közléseket tett a II.r. alperesi cikkíró, nem vitatható, hogy a cikkben lévő kijelentések és közlések tényállításokat tartalmaznak, a megyei bíróság által is hivatkozott „objektíve valótlan” kitétel önmagában megállapíthatóvá teszi a jogsértést, a tényállítások valótlansága, illetve egy általános, esetlegesen több, más személy tevékenységének kizárólag felperes tevékenységére történő vetítése kifejezetten alkalmas az érintett felperes értékelésének hátrányos befolyásolására.

A nem vagyoni kárpótlással kapcsolatban kiemelte, hogy az ország más részeiben nem kapható a hivatkozott napilap, így annak nincs jelentősége, hogy az ország egész területén 8-ról 12-re növekedett a felperesi cég irodáinak száma. Az viszont tény, hogy az alperesi cikk megjelenése után a felperes ... megyében befejezte a működését.

Az is tény, hogy ...megye területén a **napilap** jelentősége és befolyása nagy, hiszen az érintett megye területén az első, vagy második leggyakrabban vásárolt napilap.

Az I-II.r. alperesek fellebbezése szintén az ítélet megváltoztatására, a kereset teljes elutasítására irányult.

Szintén jórészt megismételve az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozataikat előadták, hogy álláspontjuk szerint az az írásrészlet, amelyben a megyei bíróság a jogsértést megállapította, a véleménynyilvánítás kategóriájába tartozik. A II.r. alperes e következtetéseket a riport egészéből, a nyilatkozók által előadottakból vonta le. E nyilatkozatokból megállapítható volt, milyen körülmények között kötöttek szerződést a felperes megfelelő szaktudással nem rendelkező alkalmazottjával, miért nem felperes közvetítésével idegenítették el az ingatlanukat, illetve milyen körülmények között indított felperes fizetési meghagyást ellenük.

Amennyiben az ítélőtábla megállapítaná a jogsértés tényét, a nem vagyoni kár megállapítására akkor sincsen lehetőség, mert ennek tényét a felperes nem bizonyította.

A felperesi ügyvezető nyilatkozatát ugyanis semmi nem támasztotta alá, arra sincs adat, miért számolták fel veszprémi telephelyüket, továbbá hogy milyen nagyságrendű ügyfélkörük volt és abból a cikk hatására hányad részüket veszítették el.

Kérte a megyei bíróság ítéletének a perköltség vonatkozásában történő megváltoztatását is azzal, hogy annak megfizetésére az ítélőtábla a felperest kötelezze akkor is, ha az elsőfokú ítéletet a per főtárgya tekintetében helybenhagyná. A felperes 1 millió Ft megfizetésére kérte az alpereseket kötelezni, ehhez képest az elsőfokú bíróság 100.000.- Ft mértékű kötelezést tett, melyből következően a felperesi pernyertesség 10 %-osnak minősül csupán.

A felperesi és az alperesi fellebbezés is részben alapos.

A megyei bíróság a perben az ítélőtábla hatályon kívül helyező végzésében adott iránymutatásnak megfelelően a bizonyítási eljárást helyes bizonyítási teher telepítése mellett a szükséges és egyben elégséges - a felajánlott - körben lefolytatta, az ott beszerzett bizonyítékokat a Pp.206.§-ának megfelelően helyesen, okszerűen, összességükben értékelve helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetése is nagyjából helyes.

A felperesi fellebbezéssel kapcsolatban kiemeli az ítélőtábla, hogy általánosságban helyes az az alapelv, miszerint az ilyen igények elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni (PK.12.sz.II.). Ugyanakkor a bíróság a jelen típusú perekben is kötött a kereseti kérelemhez (Pp.3.§. /2/ bekezdés, 213.§. /1/ bekezdés, 215.§).

A jelen perben a felperes a pontosított kereseti kérelmében konkrétan meghatározta, hogy a cikk melyik három kitételét tartja jogsértőnek - 3.P.20.639/2006/11. sz. jkv. 12. oldal utolsó és 13. oldal 1. bekezdés - ehhez képest a megyei bíróság ezen tételek jogsértő voltát vizsgálta, ennek során helyesen figyelemmel volt a cikk egészére is. Amennyiben a felperes az adott közlemény meghatározott tételeit ítéli jogsértőnek, a teljes cikknek a tételek értelmezése körében van jelentősége csupán.

Ilyenformán a fellebbezésben írt, a cikk egészének jogsértő mivolta megállapítása vonatkozásában előterjesztett igény a Pp.247.§. /1/ bekezdése szerinti meg nem engedett keresetváltoztatás.

Osztja az ítélőtábla azt az első bírói megállapítást, hogy a közlemény felperes által kifogásolt 1. és 2. számú kitétele általános megfogalmazásokat tartalmaz, általában kifogásolja az ott leírt ingatlanközvetítői magatartásokat. Ezek a tételek nem a konkrét felperesi magatartásra vonatkoznak, így nem sértik a felperes jó hírnevét.

A cikk utolsó bekezdéséből írtakból azonban egyértelműen megállapítható a felperes személye, és olyan tényállításokat tartalmaz, amelyek alkalmasak arra, hogy a közönségben a felperesről negatív értékítéletet alakítsanak ki.

Az alperesi fellebbezésben írtakkal ellentétben az itt jelzett szöveg nem következtetés, vélemény, hanem egyértelmű tényállítás.

Téves az az alperesi álláspont, hogy a jogsértéssel okozati összefüggésben nem vagyoni kártérítés megítélésére kizárólag csak akkor van lehetőség, ha a sérelmet szenvedett tételesen bizonyítja nem vagyoni hátrányát. Azt, hogy a sérelemmel okozati összefüggésben a felperest érte olyan hátrány, amely indokolja a kárpótlás megítélését, esetenként köztudomású tényként a Pp.163.§. /3/ bekezdése értelmében a bíróság külön bizonyítás nélkül is valónak fogadhatja el.

"I" - aki a felperesi cég ügyvezetője és cégképviseleti jogosultsággal rendelkezik - a felperes képviselőjeként tett nyilatkozatában előadta, hogy a veszprémi iroda kb. másfél évig működött, kifejezetten az újságcikk miatt zárták be. (3.P.21.632/2006/11.sz.jkv.)

A jelen esetben a jogsértés jellege és a felperesnek azon jellegű gazdasági tevékenysége - ingatlanközvetítés, amely a felperes és ügyfelei közötti bizalmi viszonyt is feltételez - alapján külön bizonyítás nélkül köztudomású tényként elfogadható, hogy a felperes megítélését hátrányosan érintette a jogsértő kitétel, alkalmas a bizalom megingatására. Ez olyan hátrányt jelent, amely indokoltá teszi a nem vagyoni kárpótlás megítélését.

A megyei bíróság a Pp.206.§-ának /3/ bekezdése értelmében a kártérítés összegét helyes mérlegeléssel állapította meg, döntését kellően megindokolta. Sem a felperes, sem az alperes a fellebbezésében nem adott elő olyan értékelhető indokot, amely alapján a megyei bíróság ítéletének e vonatkozásbani megváltoztatására az ítélőtábla lehetőséget látott volna.

A megítélt kárpótlás mértéke arányos a felróható magatartás súlyosságával, így közérdekű célra fordítandó bírság kiszabására sincs mód.

Ugyanakkor megállapítható, hogy a cikk 2004. május 7-i megjelenésétől számítottan hosszú idő telt el, és ezen idő alatt hasonló jellegű jogsértő magatartást az alperesi oldal nem tanúsított. Figyelemmel a cikk témájára, valamint arra, hogy a felperes Veszprém megyében tevékenységet nem végez, nem várható alperesi oldalról a felperessel szemben további hasonló jellegű jogsértés, ezért az ítélőtábla az eltiltásra vonatkozó igényt elutasította.

Alapos az alperesi fellebbezés annyiban is, hogy a megyei bíróság perköltségről történt döntése téves.

A felperes kereseti kérelmében 500.000.- Ft nem vagyoni kárpótlás és ugyanilyen összegű közérdekű bírság kiszabását kérte, azaz a pertárgyérték - figyelemmel arra, hogy az ennél alacsonyabb, a meg nem határozható perértékű igények vonatkozásában számítandó perérték a magasabb összegbe beleolvad - 1 millió Ft, a feljegyzett kereseti illeték 60.000.- Ft. A felperesi kereset a kifogásolt három tétel közül megállapításában egy vonatkozásban a kárigényt illetően mindössze 100.000.- Ft mértékben lett alapos, továbbá az ítélőtábla mellőzte az eltiltásra vonatkozó elsőfokú marasztalást, ezért az ítéletet a Pp.253.§. /2/ bekezdése értelmében megváltoztatva a perköltség és feljegyzett kereseti illeték összegét és viselésének mértékét a megváltoztatott elsőfokú pervesztesség-pernyertesség arányához igazította.

A fellebbezési eljárásban a felek jogi képviseleti díjból álló felmerült perköltsége és a fellebbezések vonatkozásában feljegyzett fellebbezési eljárási illeték viselését illetően az ítélőtábla a nagyobbbrészi felperesi

fellebbezési pervesztességre tekintettel döntött a rendelkező rész szerint (Pp.81.§. /1/ bekezdés, 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§. /2/ bekezdés).

Győr, 2008.évi április hó 10.napján

Dr. Ábrahám Éva sk. **Dr. Lezsák József sk.**
a tanács elnöke előadó bíró

Dr. Vass Mária sk.
bíró